

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 7C/64/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813211556
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8813211556.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug. Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, 810 00 Bratislava proti žalovanému: N. Ď., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. C. XXX, Š. B. G. M. za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, 811 01 Bratislava o zaplatenie 935,92 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd konanie čiastočne do sumy zmluvných pokút, úrokov, úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody vo výške 430,73 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne zo sumy 505,19 Eur od 24.01.2013 do zaplatenia, úrokov z omeškania zo sumy 505,19 eur vo výške 1,7750% od 24.01.2013 do zaplatenia tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 756,82 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 8,50% ročný úrok z omeškania zo sumy 505,19 eur do zaplatenia z a s t a v u j e .

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov je žalobca p o v i n n ý nahradiť trovy konania vo výške 119,68 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca sa žalobou doručenou na tunajší súd dňa 30.10.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 935,92 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne zo sumy 505,19 eur od 24.01.2013 do zaplatenia a úroku z omeškania zo sumy 505,19 eur vo výške 8,50% od 12.09.2012 do 23.01.2013, úroku z omeškania zo sumy 505,19 eur vo výške 1,7750% od 24.01.2013 do zaplatenia tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 756,82 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 8,50% ročný úrok z omeškania zo sumy 505,19 eur do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 12.12.2011 uzavrel žalobca so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola žalobcovi postúpená pohľadávka s príslušenstvom a právami s ňou spojenými voči žalovanému zo zmluvy Továrenská pôžička č. 3160594. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 756,82 eur. Pohľadávka ku dňu postúpenia je vo výške 696,13 eur. Príslušenstvo pohľadávky je ďalej tvorené

úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 505,19 eur od 21.09.2008 do zaplataenia vypočítaný podľa ust. §369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 11.09.2012 Dohodu o uznaní dlhu č. 5633036074, v ktorej žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobcovi vo výške 935,92 eur, pozostávajúci z nesplatenej istiny úveru vo výške 505,19 eur, zo zmluvných pokút, poplatkov, úrokov, úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody. Žalovaný sa zaviazal splatiť uznaný záväzok v 48 mesačných splátkach po 19,50 eur, splatných v termínoch určených v dohode. Žalovaný však ku dňu 25.06.2013 neuhradil zo záväzku žiadnu sumu, na základe čoho predstavuje nesplatená časť záväzku sumu 935,92 eur. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním splátky záväzku o tri mesiace a viac, stali sa podľa čl. 4.1. Dohody splatnými všetka záväzky žalovaného, ktoré sa podľa Dohody mali stať splatnými v budúcnosti a žalobcovi vznikol nárok na zmluvnú pokutu podľa čl. 4.1 Dohody. V doplnení k návrhu uviedol, že poskytnutý úvere sa žalovaný zaviazal uhradiť v 76.splátkach po 9,96 Eur a na úver uhradil sumu 169,28 Eur. Žalovaná suma pozostáva z nesplatenej časti úveru, poplatkov, úrokov, úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty podľa čl. 12 Všeobecných obchodných podmienok. Žalovanú sumu tvorí istina úveru vo výške 505,19 Eur, sankčná pokuta vo výške 141 Eur, pokuta za vypovedanie vo výške 44,64 Eur, pokuta za omeškanie vo výške 5 Eur a úrok z omeškania vyčíslený ku dňu podpísania dohody vo výške 239,89 Eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Podaním zo dňa 15.05.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom, ktorý súdu dňa 17.11.2014 súdu oznámil, že z konania vystupuje.

Podaním doručeným súdu dňa 24.10.2014 vedľajší účastník na strane žalovaného Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov oznámil, že vstupuje do konania na podporu žalovaného v súlade s ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Vo vyjadrení k žalobe uviedol, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi je svojou povahou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa ZSÚ, a preto veriteľ ani nemôže požadovať úrok ani poplatky za poskytnutie finančných prostriedkov. Poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.03.2014 č.k. 5Co 296/2013. Žalobca dosiahol svojou aktivitou uzavretie Dohody o uznaní v rozpore s dobrými mravmi, keď žalovanému poskytol možnosť splácať dlh v splátkach za súčasného uznania záväzku. Zároveň vzniesol námietku premlčania. Možno mať dôvodné pochybnosti o vzniku zmluvy vzhľadom na označenie subjektu poskytujúceho úver a na určitosť návrhu resp. akceptácie. Zároveň postúpenie pohľadávky na postupníka so sídlom vo Švajčiarsku považoval za nekalú obchodnú prax, keďže to znamená sťaženie domáhanie sa práv úverového dlžníka.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to zmluvou o pôžičke, podmienkami k zmluve o pôžičke, dohodou o uznaní dlhu, zmluvnými ustanoveniami, kartou klienta, oznámením o zosplatení dlhu, písomným vyjadrením zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca žalobcu ani žalobca sa na pojednávanie nedostavili. Svoju neprítomnosť ospravedlnili a žiadali, aby súd konal v ich neprítomnosti.

Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení zo dňa 21.01.2015 uviedol, že uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon žalovaného bolo podpísané žalovaným, má písomnú formu, predloženej dohode o uznaní dlhu a jeho splácaní je uvedená kauza vzniku dlhu, výška dlhu ako aj prísľub žalovaného svoj dlh voči žalobcovi zaplatiť vo forme poskytnutej platobnej výhody. Uznaním dlhu dochádza podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka k založeniu plynutia novej desaťročnej premlčacej doby bez ohľadu na to, či žalovaný, ktorý svoj dlh uznal, vedel o premlčaní pohľadávky žalobcu. Z ust. § 558 OZ a § 110 ods. 1 druhá veta OZ jednoznačne vyplýva, že uznanie premlčaného dlhu má za následok len predpoklad trvania dlhu v čase jeho uznania. Občiansky zákonník v ust. § 558 nerozoberá dopad na plynutie premlčania pohľadávky v prípade uznania premlčaného dlhu bez vedomosti osoby, ktorá dlh uznáva. Zároveň týmto podaním zobral žalobu čiastočne späť do zmluvných pokút, úrokov, úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu podpísania dohody vo výške 430,73 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne zo sumy 505,19 Eur od 24.01.2013 do zaplataenia, úrokov z omeškania zo sumy 505,19

eur vo výške 1,7750% od 24.01.2013 do zaplataenia tak, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 756,82 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy len 8,50% ročný úrok z omeškania zo sumy 505,19 eur do zaplataenia.

Podľa § 96 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Keďže žalobca zbral žalobu čiastočne pred začatím pojednávania späť, súd konanie čiastočne ako je uvedené v 1.odstavci výroku tohto rozsudku zastavil.

Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Svoju neprítomnosť neospravedlnil, pojednávanie odročit' nežiadal.

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný ako klient uzavreli dňa 13.10.2006 zmluvu o pôžičke č.101705997, pričom predmetom financovania pôžičky bola kuchynská linka ramk, nábytok-stoličky anett 2 ks, stôl kovový a celková výška pôžičky podľa zmluvy predstavovala sumu 22 800 Sk. Žalovaný sa zaviazal uhradiť túto sumu v 76 mesačných splátkach po 300 Sk s nulovou akontáciou. Žalovaný prehlásil, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Listom zo dňa 09.04.2013 spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o. oznámila žalovanému, že je v omeškani s úhradou 12 splátok, ktoré je povinný uhrádzať podľa dohody o uznaní záväzku. V prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek zo splátok o viac ako 3 mesiace, stanú sa splatnými všetky záväzky z dohody, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti.

Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaný uhradili sumu spolu 169,28 Eur, pričom poslednú úhradu vykonal dňa 21.05.2008.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2011 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému spoločnosti Profidebt s.r.o.. pôvodnému žalobcovi ako postupníkovi.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.01.2014 spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. postúpila predmetnú pohľadávku voči žalovanému žalobcovi ako postupníkovi. Uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 7 C/64/2013 zo dňa 04.08.2014 súd pripustil, aby z konania vystúpila spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. a na jej miesto vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.08.2014.

Podľa bodu 2.1 Podmienok k zmluve o pôžičke (ďalej len „Podmienky“) tieto Podmienky upravujú vybrané vzťahy medzi klientom na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti so službou a jej poskytnutím na základe uzatvorenia zmluvy a pri uplatňovaní práv a plnení povinností vyplývajúcich zo zmluvy a povinným na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti s uspokojením alebo domáhaním sa uspokojenia zabezpečovanej pohľadávky spoločnosťou, ak klient nespĺní zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas.

Tieto VOP a Podmienky sú prílohou zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť a určujú časť obsahu zmluvy, pokiaľ v zmluve nie je výslovne uvedené inak (bod 2.3 Podmienok).

Podľa čl. 2 bod 2.1 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) tieto VOP upravujú vzťahy medzi klientom na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti so službou a jej poskytovaním na základe zmluvy a pri uplatňovaní práv a plnení povinností vyplývajúcich zo zmluvy a povinným na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti s uspokojením alebo domáhaním sa uspokojenia zabezpečovanej pohľadávky spoločnosťou, ak klient nesplní zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas.

Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo v Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. (čl. 6 bod 6.1 - 6.4 VOP).

V zmysle čl. 12 bod 12.2 VOP spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatnou.

Podľa čl. 12 bod 12.3 VOP v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05% za každý aj začatý deň omeškania.

Zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti (čl. 13 bod 13.1 VOP).

Zmluva obsahuje dva zmluvné typy: a) úverová zmluva podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne podľa Obchodného zákonníka a/alebo b) kúpna zmluva podľa Občianskeho zákonníka (čl. 15 bod 15.8 VOP).

Z Dohody o uznaní dlhu č. 5633036074 so splátkovým kalendárom súd zistil, že túto uzavreli spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník s tým, že v časti Postúpená pohľadávka - záväzok boli uvedené údaje ohľadom postúpenej pohľadávky a postupcovi, číslo zmluvy, výška pohľadávky, istina úveru a príslušenstvo pohľadávky a sankcie, v časti Splátkový kalendár bol uvedený počet mesačných splátok, splatnosť splátky a výška mesačnej splátky a v časti Súčasť dohody bolo uvedené, že neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy tvoria Zmluvné ustanovenia na zadnej strane tohto listu. Žalovaný dohodu podpísal v Kamenej Porube dňa 15.09.2012.

Podľa Zmluvných dojednaní sa účastníci dohodli v bode 1.1, že účelom tejto dohody je úprava vzťahov medzi dlžníkom a veriteľom, ktorému bola postúpená pohľadávka voči dlžníkovi, ktorá vznikla z titulu zmluvy špecifikovanej vyššie. Podľa bodu 1.2 predmetom tejto dohody je úprava úhrady záväzku dlžníka voči veriteľovi a uznanie takéhoto záväzku čo do dôvodu a výšky dlžníkom a úprava ďalších práv a povinností účastníkov dohody.

Podľa bodu 2.2 Zmluvných dojednaní dlžník vyhlasuje, že týmto neodvolateľne uznáva svoj záväzok voči veriteľovi čo do dôvodu a v celkovej výške podľa tejto dohody.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnymi predchodcami žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá bola na žalobcu a pôvodného žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z § 23a podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný v 1. rade ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako

aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Žalobca oprávnenosť svojho nároku na zaplatenie žalovanej sumy odvodzuje z uznania záväzku žalovaným v dohode o uznaní a následného porušenia predmetnej dohody, v dôsledku čoho sa stal splatným celý záväzok žalovaného ako ho v predmetnej dohode uznal.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty (§ 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka).

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná.

Uznanie záväzku žalovaným bolo vykonané na predtlačí žalobcu, pričom listina bola označená ako dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom a jej neoddeliteľnou súčasťou tvorili Zmluvné dojednania na zadnej strane listu.

Právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj právny úkon uznania dlhu žalovaným.

Takéto označene dohody o uznaní záväzku so splátkovým kalendárom môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupcu či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom, upozorňovaný, keď nie až zavražďovaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť síce dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane, no v ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenia podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď tieto si vykonané v prílohe k samotnej dohode pretlačovo vyhotovenej žalobcom.

Spotrebiteľ vystupuje v spotrebiteľských vzťahoch ako slabšia zmluvná strana, pre ktorú je charakteristické, že je voči druhej strane záväzkového vzťahu v nevýhode spočívajúcej predovšetkým v nedostatku profesionality, v obmedzenej informovanosti, v konaní pod určitým hospodárskym tlakom, z dôvodu finančnej nedostatočnosti, v obmedzenom prístupe k právnej pomoci a pod. Uznať možno aj premlčaný dlh, ale takéto uznanie vyžaduje preukázanie tej skutočnosti, že osoba, ktorá dlh uznáva, má vedomosť o premlčaní dlhu. Podľa názoru súdu navrhovateľ v konaní nepreukázal, že odporca skutočne vedel a bol informovaný, že uznáva premlčaný dlh, preto uznanie dlhu je právne neúčinné.

K takémuto úkonu - podpísania dohody o uznaní dlhu s uzavretím splátkového kalendára žalobca pristúpil v čase po uplynutí všeobecnej premlčacej trojročnej doby podľa Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný mal pôžičku splatiť v 76 splátkach, pričom zmluva bola uzatvorená dňa 13.10.2006. Vystáva teda otázka, či skutočne chcel žalovaný pristúpiť na dohodu o uznaní záväzku, a súčasne predĺžiť premlčaciu dobu práva žalobcu uplatniť si svoj nárok na súde voči nemu. Takéto konanie súd hodnotí ako rozhodnutie spotrebiteľa, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil a to najmä vtedy, keď by bol uzrozumený s tým, aké právne následky takýto jeho úkon vyvoláva a že tým dochádza k zhoršeniu jeho postavenia vo vzťahu k žalobcovi. Celé toto konanie vrátane zabezpečenia uznania záväzku možno potom hodnotiť ako konanie prinajmenšom špekulatívne s cieľom zabezpečenia exekučného titulu a následného vedenia exekúcie voči žalovanému na pohľadávku, ktorá v čase uznania už bola premlčanou a v prípade úspešného sa dovolania premlčania žalovaným, by túto nebolo možné žalobcovi priznať.

Na základe vyššie uvedeného súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, keď súd žalobu čiastočne zastavil pre späťvzatie žalobcu a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, no náhradu trov konania nežiadal a zo spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Žalovaný bol úspešný v celom rozsahu. Trovy vedľajšieho účastníka spočívali len v trovách právneho zastúpenia, tak ako ich vyčíslil jeho právny zástupca, pričom tarifnou hodnotou na účely určenia odmeny za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“) bola suma 935,92 eur.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby po 51,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie) podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl., teda odmena spolu 102,90 eur, režijný paušál, a to za 2 úkony v roku 2015 po 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., spolu v sume 16,78 eur. Teda spolu trovy právneho zastúpenia (odmena + režijný paušál) predstavujú sumu 119,68 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokoch tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.